

Polítiques socials 5 - Pobresa 0

Un de cada cinc catalans és pobre, o el que és el mateix: el risc de pobresa afecta el 18,4% de catalans. Aquesta setmana hem conegut aquesta preocupant xifra, gràcies a l'últim informe sobre risc de pobresa publicat per l'Institut d'Estadística de Catalunya. Aquesta dada indica que el nombre de catalans que corren el risc de caure en la pobresa ha augmentat gairebé un 2% respecte al 2008. La situació actual és molt complicada. Estem patint una crisi global que ens planteja un futur incert. I a Catalunya n'estem notant de manera evident els efectes.

La pobresa és transversal. Les persones de més de 65 anys que viuen soles, les famílies nombroses i les famílies monoparentals són els col·lectius més vulnerables, segons l'Idescat. Si parlem d'infants, en relació a l'any 2008 la població infantil ha incrementat el risc de pobresa en 5,8 punts. Es tracta d'una realitat que el tercer sector social, és a dir, les entitats socials, coneixem en profunditat. La majoria de les organitzacions no lucratives tenim cada dia més demanda de serveis i veiem com disposem de menys recursos. Cal que el nou govern de la Generalitat que es posarà en marxa d'aquí a un parell de setmanes tingui una prioritat clara: més i millors polítiques socials.

Si fem cas de les promeses del futur president de la Generalitat, Artur Mas, durant l'última campanya electoral, el nou executiu català augmentarà un 3% la participació de les polítiques socials en el pressupost general de la Generalitat respecte a l'últim any de legislatura del tripartit. N'estarem pendents.

ÀNGELS GUITERAS

PRESIDENTA TAULA TERCER SECTOR

A Espanya, les últimes mesures del govern central, però, no ens fan ser gaire optimistes. Les retallades socials poden tenir un cost massa alt i a curt termini se'n presenten dues de molt importants: la reforma de les pensions, que s'aprovarà abans del 28 de gener, i la retirada dels 426 euros per als aturats que no reben cap prestació. Aquesta última mesura és alarmant i indignant, ja que no té res a veure amb la situació real d'aquestes persones, i només és una mesura per fer caixa de manera ràpida i fàcil. Aquesta sorprenent mesura pot tenir efectes devastadors per a la cohesió social. Durant aquesta crisi hem vist com es rescataven bancs, empreses i pimes, però, a les persones, qui les rescata? No som davant d'una mesura que ajudi a reactivar l'economia. Tot al contrari. D'aquesta crisi ens en sortirem, però també estic con-

Estarem alerta perquè Artur Mas compleixi la promesa d'augmentar un 3% la quota per a política social en el pressupost

vençuda que la crisi acabarà generant greus problemes de fractura familiar, social i psicològica si no actuem immediatament.

La lluita contra la pobresa és important, però és més important la igualtat social. Les desigualtats socials no faciliten que un país segueixi una línia ascendent i poden arribar a provocar una societat més violenta, una societat insegura i una fractura social més gran. El benestar social és garantia de progrés econòmic i de desenvolupament humà. Les entitats socials i les administracions tenim un compromís de responsabilitat molt alt. Aquesta col·laboració és imprescindible per dissenyar i aplicar un plec de polítiques socials cada dia més necessàries per a una ciutadania responsable. Des de les entitats ens cal potenciar mecanismes de col·laboració propis per ser més forts davant de la funció pública i tenir una veu única a l'hora de reclamar més i millors polítiques socials. El tercer sector expressa la vertebració de la societat civil en les tasques de solidaritat i és la plataforma dipositària dels drets i deures de tota la ciutadania. Fins ara, l'economia ha estat el centre de tot. En canvi, el nostre centre són les persones. I creiem que en les persones està la resposta.

El partit de la lluita contra la pobresa continua en marxa i només hi ha una manera de poder-lo guanyar. Tenim les eines, tenim el coneixement de la diversitat d'entitats que hi ha al país i tenim la voluntat per fer-ho. Hem de construir plegats un bon equip per establir relacions de guanyar-guanyar. Només la pobresa pot quedar a zero. Aquest partit l'hem de guanyar, i si pot ser per golejada, millor.

Madrid sempre guanya

IGNASI ARAGAY

Madrid té un deute tangible i fenomenal, i 40.000 barraques. Una ciutat global, sens dubte. Barcelona té una imatge intangible i fenomenal, sense barraques. Una ciutat global, també. Però és profecia que l'alcalde Alberto Ruiz Gallardón repetirà i guanyarà, i en canvi, com que al PSC se li ha despertat la vena suïcida, Jordi Hereu hi tornarà i perdrà estrepitosament. ¿Per què passa, en política, i a la vida, que el bo perd i el dolent guanya? Perquè les paraules i les idees compten tant com els fets.

Els madrilenys estan acostumats al cop de talonari. Algú ja tancarà el forat. La capital d'un país que vol estar entre els grans ha de ser fantàstica. Això és el que ofereix Gallardón, en la més pura tradició de l'Espanya radial i eterna. Madrid sempre guanya. Als barcelonins ens sedueix una ciutat guapa i intel·ligent, que s'espavila per si mateixa, al marge de l'Estat i fins i tot, ai!, del país, una ciutat que sap explicar-se i sap vendre's, ocurrent i somniadora. Això és el que hem viscut de la democràcia ençà, amb el punt àlgid dels Jocs Olímpics... i després, un dolç declivi.

L'encís es va començar a trencar amb el Fòrum del 2004. No és que Barcelona hagi deixat de funcionar raonablement bé, però s'han acabat les idees, el relat. I sense això, Barcelona no és res. Algú hauria d'imaginar un futur enginyós, que per força ha d'anar lligat al que fem millor: llibres, art, arquitectura, museus, teatre, cinema... Digueu-ne indústria del coneixement, si voleu. Al país li cal inventar una nova capital. Qui s'hi posa?

Podeu expressar-vos al diari a través de la web www.ara.cat, i per les següents vies:

[@diariARA](http://twitter.com/diariARA) [facebook.com/diariARA](https://www.facebook.com/diariARA) cartes@ara.cat Carrer Diputació, 119, 08015, Barcelona Fe d'errades: opinio@ara.cat Defensor del lector: defensor@ara.cat

Cop de força militar

Em sap greu que a molta gent li pugui semblar correcte recórrer a un cop de força militar cada cop que les coses no surten com vol el govern. Estem en un estat democràtic o en una república bananera?

Resoldre un conflicte laboral causat perquè un col·lectiu abusa de la seva situació de treball no pot ser mai un argument que justifiqui fer sortir les tropes militars al carrer. Perquè resulta que per resoldre l'autoritarisme laboral dels uns, ens imposen l'autoritarisme militar dels altres.

L'exèrcit no està per sortir al carrer quan els governants de torn no saben fer bé la seva feina. Si no la saben fer, han de dimitir i deixar que algú altre més ben preparat la faci.

Els controladors no han actuat bé. D'acord. Però si es contempen les actuacions d'Aena i del govern, aquest últim encara surt més malparat. I ens volen vendre que ells són els bons de la pel·lícula. I això és impresentable.

JOAQUIM RAMÍREZ DE CARTAGENA
JUIÀ

De "més que un club" a "un club més"

Sembla que ja és un fet: finalment Unicef, una de les entitats solidàries amb més prestigi social del món, sortirà per la porta del darrere, és a dir, passarà al dorsal de la samarreta del Barça. Al capdavant es veurà desplaçada per l'estendard d'un país dictatorial. Un greu error.

Hi ha moltes maneres de gestionar qualsevol tipus d'organització social, però es pot fer amb passió i convicció o simplement com un negoci.

El senyor Rosell encara no ha entès que el principal actiu d'aquest club som precisament la gent del país que representa. Valdria més la pena que marxés a fer negocis.

CARLES SALVADOR FERNÁNDEZ
BARCELONA

Les cartes enviades pels lectors han de tenir una extensió màxima de 1.000 caràcters comptant espais. El diari es reserva el dret de resumir-les. Els seus autors hi han de fer constar nom i cognoms, adreça postal i electrònica, número de carnet d'identitat i un telèfon de contacte. Les cartes no es respondran.

BLOG DEL DIA

PlayStation Phone

Finalment s'ha confirmat que l'esperat híbrid de Sony Ericsson entre consola portàtil de videojocs i telèfon mòbil intel·ligent existeix: és el fins ara conegut com a PlayStation Phone i que tot sembla indicar que té com a nom en clau Zeus Z1. Crida l'atenció la icona que té el mòbil per accedir a la secció de jocs. És clarament la icona de PlayStation i això em fa pensar que no serà un mòbil més amb capacitat de jocs, sinó que Sony té la intenció que s'hi puguin fer servir jocs de PlayStation. Ara caldrà veure de quina versió de PlayStation seran i amb quina qualitat s'adaptaran, però la veritat és que pinta molt bé. A vosaltres us crida l'atenció? Us sembla interessant?

Autor: Raul Arribas
<http://vadejocs.ara.cat/>

ARA.CAT

Jordi

"Em sap greu la frase «Què té Olot?» de la portada (com a oloti), però em sap més greu per vosaltres, perquè crec que no era la vostra intenció fer sensacionalisme sobre el tema. Només són 20 portades, però ja em mereixeu tot el respecte, per la seriositat i el rigor que crec que teniu. És més, a l'interior del diari sí que vau aprofundir i explicar des de diferents punts de vista aquest espinós tema. No us vau quedar només amb la notícia"

TWITTER

Pol Allué-Creus (@HomeFi)

"@diariARA La vostra secció VaDeJocs és excepcional. Mai havia llegit en català o castellà autèntics experts en la matèria"

ARA.CAT

Manel Bargalló, sobre el procediment per fer la vacuna de la grip

"A l'OMS trien de les mutacions detectades les tres millors candidates a esdevenir més virulentes i infeccioses, les que es creu que poden provocar la grip als països de l'hemisferi nord a l'hivern"

FACEBOOK

Maria Zelich Prohias

"Vull agrair d'una manera molt especial al lector que ahir va enviar una carta al diari ARA, titulada *Lluitant contra l'ELA*. A casa hem patit aquesta malaltia de molt a prop"